

Українська фешн-індустрія демонструє багатство національної культури та креативний потенціал сучасних митців. Відкриваючи нові обрії, фешн-ілюстратори та дизайнери одягу створюють яскраві та неповторні образи, що вражають своєю унікальністю на світовій арені. Український фешн-ринок включає бренди та компанії, які займаються створенням, виробництвом і реалізацією одягу, взуття, аксесуарів, з акцентом на інтеграцію національних культурних елементів.

Останніми роками українська фешн-індустрія зазнала значних змін – дизайнери активно звертаються до національних мотивів, а інноваційні технології пришвидшують процеси виробництва та створення унікальних моделей, що відображають українську ідентичність. Наприклад, в аксесуарах відображається світогляд давніх народів, а джерелом натхнення давніх майстрів була природа, образи квітів, листя, дерев, птахів, тварин, що відтворилось в давньому одязі і аксесуарах. Віночки з польових квітів і трав, які символізували молодість, чистоту і зв'язок із природою, були невіддільною частиною українського жіночого образу. У період Київської Русі прикраси мали не тільки естетичне значення, але й ритуальне. Наприклад, дукачі – традиційні українські прикраси, які часто мали релігійні медальйони або зображення святих, були символами духовного захисту і благословення. Археологічні розкопки свідчать про те, що жінки та чоловіки носили бронзові, срібні та золоті прикраси, такі як браслети, каблучки, сережки, гривні (шийні прикраси), а також фібули (застібки для одягу). Прикраси також відображали соціальний статус [1].

У період Гетьманщини аксесуари мали вагоме значення для підкреслення національної ідентичності. Козацька старшина надавала переваги таким аксесуарам: срібні й золоті каблучки, шабельні пояси з прикрасами, обладунки для коня з дорогоцінних металів. Прикраси та аксесуари, пов'язані з образом воїна, використовувалися не тільки як декоративні, але й символічні елементи. У ХІХ столітті почалося активне відродження народних традицій, що відобразилось і в аксесуарах. Регіональні відмінності стали більш вираженими. Намиста з коралів, дукачі (великі медальйони), срібні та золоті прикраси стали популярними в західних регіонах України. У східних регіонах більше уваги приділялося практичним аксесуарам, таким як шкіряні пояси та торбинки. Традиційні вишиті пояси, сумки, прикраси з бісеру (плетіння, намиста) є вираженням національної культури та регіональної різноманітності. У ХХ столітті розвиток аксесуарів в Україні проходив у контексті загальноєвропейської моди, але з акцентом на збереження національних традицій. Вишивані пояси, хустки та прикраси продовжували бути невіддільною частиною народного вбрання, особливо у святкові дні [2-3].

Сьогодні аксесуари в Україні стали не тільки елементом моди, а й

способом підкреслити національну приналежність. Вироби з природних матеріалів, таких як бурштин, дерево, метал і текстиль, набули нових форм. Особливо популярними є етнічні прикраси, натхненні традиціями різних регіонів України, але виконані за сучасними технологіями. Поряд із традиційними мотивами, з'являються абстрактні форми та інноваційні рішення, натхнення йде з українського авангардизму початку ХХ ст. У сучасних колекціях аксесуарів часто можна побачити інтерпретацію козацьких мотивів або використання історичних символів для створення прикрас з патріотичним змістом. Багато прикрас, такі як козацькі хрести або медальйони, використовуються для створення символічних аксесуарів, що відображають національну гордість і повагу до історії. Це дозволяє дизайнерам експериментувати з формами та матеріалами, створюючи унікальні образи для прикрас.

Українську фешн-індустрію активно розвиває сучасна молодь, яка поєднує прогресивні навички, знання та підприємницький потенціал. Молоді дизайнери орієнтуються не лише на створення модного одягу, а й на просування бренду, який відображає національні культурні мотиви і має бути комерційно успішним. Фешн-індустрія має свій досвід і в ілюстрації. Провідні українські фешн-ілюстратори сучасності: Катерина Ляско – її роботи поєднують традиційні українські мотиви з сучасним мінімалістичним стилем; Дарія Лановенко – вирізняється експериментальним підходом та використанням яскравих колористичних рішень; Влад Волошин – його ілюстрації захоплюють своєю художньою виразністю та інноваційними техніками.

Є і перспективи розвитку українського фешн-мистецтва в майбутньому: українські дизайнери активно експериментують з новітніми матеріалами та технологіями дотримуючись екологічності та інноваційності. Поєднання автентичних елементів з новітніми силуетами, матеріалами та технологіями надає розвитку сучасним тенденціям. Розвиток ІТ-технологій значно сприяє молодим українським дизайнерам у просуванні національної культури через власні бренди, а завдяки соціальним мережам та онлайн-платформам молоді художники-модельєри можуть ефективно демонструвати свої колекції з національним акцентом і привертати увагу аудиторії.

Література

1. Український народний одяг / [ред.: П. Одарченко та ін.]. – Toronto; Philadelphia: Світ, 1992. 311 с. [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <https://cutt.ly/PLRAh5g>.

2. Національний одяг українців: історія, традиції, символіка. НУШ - Тернопільська ЗОШ №28. [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <https://28.te.ua/ukrajina-i-mi/138-nacionalnij-odjag-ukrajinciv-istorija-tradiciji-simvolika.html>.

3. Остапенко Н. В., Струмінська Т. В., Колосніченко М. В. Розвиток fashion-індустрії та сучасні завдання у підготовці фахівців галузі. Fashion Industry. 2024. № 3. С. 53–63. [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <https://doi.org/10.30857/2706-5898.2023.3.3>